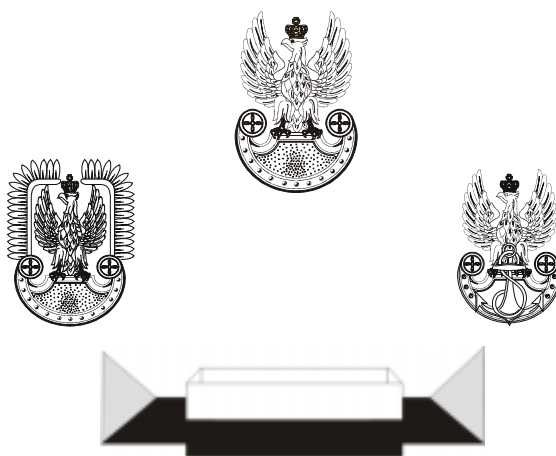

Załącznik do obwieszczenia
Ministra Obrony Narodowej
z dnia 3 marca 2008 r. (poz. 55)

*„Honor służby jest jak sztandar,
z którym żołnierz rozstaje się wraz z życiem”*

JÓZEF PIŁSUDSKI

KODEKS HONOROWY ŻOŁNIERZA ZAWODOWEGO WOJSKA POLSKIEGO

SIŁY ZBROJNE RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ służą ochronie niepodległości państwa i niepodzielności jego terytorium oraz zapewnieniu bezpieczeństwa i nienaruszalności jego granic.

Zawodowa służba wojskowa jest powołaniem i świadomym wyborem. Stawia żołnierza w szczególnej dyspozycji wobec Ojczyzny, obrony jej niepodległości i bezpieczeństwa z gotowością poniesienia ofiary życia włącznie.

Żołnierze zawodowi pełnią służbę wojskową dla dobra Rzeczypospolitej Polskiej. Służba ta wymaga dyscyplinowania, lojalności i poświęcenia.

Podstawy powinności żołnierskich określa Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawa o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

GODNOŚĆ I HONOR ŻOŁNIERZA ZAWODOWEGO

1. Godność żołnierza zawodowego, to wartość wypływająca z szacunku dla samego siebie, poczucia dumy z przynależności do społeczności wojskowej i podjęcia szczególnych zobowiązań wobec Ojczyzny.

2. Honor żołnierza zawodowego to postawy i działania, które znamionują uczciwego i prawego człowieka. Jest źródłem jego czci oraz moralnych wartości środowiska zawodowego.

3. Fundamentalnymi cnotami żołnierza zawodowego są: patriotyzm, męstwo, uczciwość, odpowiedzialność, sprawiedliwość, prawdomówność i solidarność zawodowa.

4. Żołnierz zawodowy otacza szczególną czcią godło, barwy narodowe i hymn państwowy. Jest wierny przysiędze wojskowej i sztandarowi. Szanuje mundur wojskowy, który uosabia uświęcone tradycją wartości oręża polskiego.

5. Utożsamia się z tradycjami i dobrym imieniem macierzystej jednostki wojskowej.

6. Respektuje normy prawne i społeczne. Szanuje instytucje państwa i społeczeństwa.

7. Cechuje go szczerłość i szacunek dla innych. Stawia zawsze dobro służby ponad ambicje osobiste. Dbą o wizerunek wojska i etos służby, z którymi się utożsamia.

8. Nie dopuszcza się czynów, narażających na uszczerbek jego honoru i dobre imię wojska. Czynami niegodnymi żołnierza są w szczególności: zdrada Ojczyzny, tchórzostwo na polu walki, obłuda, prywatność, niewywiązywanie się z przyjętych zobowiązań.

ŻOŁNIERZ ZAWODOWY W SŁUŻBIE

1. Jest gotów do spełniania obowiązków wobec Ojczyzny nawet za cenę własnego życia.

2. Jest świadomy, że swoim postępowaniem zawsze reprezentuje państwo polskie i jego siły zbrojne.

3. Kształtuje pozytywne cechy charakteru i podnosi kwalifikacje zawodowe.

4. W stosunku do przełożonych przejawia szacunek, szczerłość oraz gotowość do realizacji zadań.

5. Zawsze poczuwa się do odpowiedzialności za podjęte decyzje i działania. Nie obarcza winą innych.

6. Jako przełożonego w każdej sytuacji obowiązuje go kultura dowodzenia.

7. Rozkazy i polecenia zawsze podporządkowuje dobru służby. Rozkaz wydany z innych pobudek jest nieetyczny.

8. W relacjach z podwładnymi i współpracownikami wyraża szacunek dla drugiego człowieka i jego godności osobistej, kieruje się poczuciem sprawiedliwości oraz dąży do umacniania więzi koleżeńskich.

ŻOŁNIERZ ZAWODOWY W SYTUACJACH BOJOWYCH

1. W sytuacjach bojowych postępuje zgodnie z normami międzynarodowego prawa humanitarnego konfliktów zbrojnych.

2. Na polu walki cechuje go męstwo, odwaga i roztropność. Swoją postawą daje przykład innym żołnierzom.

3. Wykazuje szczególną troskę o współtowarzyszy broni, a w sytuacjach zagrożenia życia jest gotów do niesienia im pomocy.

4. W postępowaniu z jeńcami wojennymi i ludnością cywilną kieruje się zasadami humanitaryzmu i poszanowania wartości życia człowieka.

5. W niewoli zachowuje się godnie i dochowuje wierności przysiędze wojskowej. Nie podejmuje i nie uczestniczy w działaniach, mogących szkodzić Ojczyźnie i współtowarzyszom broni.

ŻOŁNIERZ ZAWODOWY POZA SŁUŻBĄ

1. W środowisku społecznym prezentuje najwyższe wartości moralne i obyczajowe. Jest wzorem kultury osobistej i dobrego wychowania.

2. Dąży do umiejętnego łączenia potrzeb służby z troską o dobro swojej rodziny.

3. Odnosi się z szacunkiem i zrozumieniem do obowiązków i potrzeb rodzinnych swoich podwładnych i kolegów.

4. Dąży do integracji swojego środowiska zawodowego, a w kontaktach towarzyskich prezentuje postawę otwartości.

5. Nie jest obojętny wobec negatywnych postaw i poczynań. Udziela pomocy potrzebującym i występuje w obronie pokrzywdzonych.

6. Nie podejmuje działalności, która naruszałaby jego dobre imię i dobre imię Sił Zbrojnych RP.

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH HONOROWYCH

1. W sprawach objętych Kodeksem Honorowym żołnierz ma prawo do publicznego prezentowania swojego stanowiska na właściwym zebraniu (zgromadzeniu) korpusu zawodowego.

2. Potępia wszelkie zachowania, naruszające honor i godność żołnierza zawodowego.

3. W uzasadnionych sytuacjach występuje w obronie innych żołnierzy zawodowych.

4. Żołnierz zawodowy, naruszający honor i godność żołnierską, podlega odpowiedzialności honorowej.

5. W sprawach o naruszenie godności osobistej żołnierze zawodowi powinni dążyć do polubownego załatwienia sporu zaistniałego między nimi.

6. Do prowadzenia mediacji uprawniony jest mąż zaufania zebrania żołnierzy zawodowych, właściwy dla żołnierza, któremu postawiono zarzut.

7. Mediację prowadzi się na wniosek pokrzywdzonego. W postępowaniu mediacyjnym uczestnicy sporu powinni działać poprzez swoich przedstawicieli.

8. W sprawie honorowej każdy żołnierz ma prawo złożyć wniosek o jej rozpatrzenie przez właściwe zebranie korpusu zawodowego (zgromadzenie).

9. Jeżeli charakter sprawy tego wymaga, w celu ustalenia odpowiedzialności za naruszenie zasad honoru i godności, zebranie (zgromadzenie) właściwe dla żołnierza, któremu postawiono zarzut powołuje zespół arbitrów. Zespołowi przewodniczy odpowiednio mąż zaufania lub dziekan korpusu zawodowego.

10. Z przeprowadzonego postępowania zespół arbitrów składa zebraniu (zgromadzeniu) sprawozdanie wraz z wnioskami.

11. Zebranie (zgromadzenie) po rozpatrzeniu sprawozdania zespołu arbitrów może podjąć uchwałę:

- 1) o uznaniu wniosku o rozpatrzenie naruszenia za bezzasadny;
- 2) o odstąpieniu od dalszego postępowania w razie uznania przez sprawcę winy i naprawienia skutków naruszenia.

Uchwałę podejmuje się bezwzględną większością głosów.

12. W razie uznania wniosku za uzasadniony zebranie (zgromadzenie) podejmuje uchwałę w sprawie środka zmierzającego do naprawienia krzywdy bądź przeciwdziałającego dalszym naruszeniom, a w szczególności:

- 1) zobowiązuje do przeproszenia pokrzywdzonego;
- 2) zobowiązuje do naprawienia wyrządzonej szkody;
- 3) zobowiązuje do przestrzegania w przyszłości zasad postępowania honorowego;
- 4) wyłącza na czas określony z udziału w zebraniach żołnierzy korpusu zawodowego (pododdziału, jednostki, instytucji wojskowej);
- 5) przekazuje uchwałę do wiadomości środowiska żołnierzy korpusu zawodowego żołnierza (pododdziału, jednostki, instytucji wojskowej);

6) przekazuje uchwałę organowi kadrowemu celem dołączenia do akt osobowych żołnierza. Uchwałę podejmuje się bezwzględną większością głosów w głosowaniu tajnym.

13. W przypadkach uzasadnionych dotychczasowym zachowaniem żołnierza zebranie (zgromadzenie) może udzielić poręczenia w toczącym się wobec niego postępowaniu.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. Kodeks Honorowy wchodzi w życie z dniem podjęcia uchwały przez zgromadzenie Mężów Zaufania Sił Zbrojnych RP.

2. Zmiany postanowień Kodeksu Honorowego wymagają uchwały Zgromadzenia, o którym mowa wyżej w pkt 1, bezwzględną większością głosów.

3. W sprawach, dotyczących wykładni zastosowanych w Kodeksie Honorowym definicji lub postanowień, rozstrzyga uchwałą Konwent Dziekanów Korpusu Oficerów Zawodowych Wojska Polskiego.

**KONWENT DZIEKANÓW
KORPUSU OFICERÓW
ZAWODOWYCH WP**